

ЧЕТИРИДЕСЕТЪ ГОДИШНИНА

НА ДЕБЪРСКАТА РЕВОЛЮЦИОННА ЧЕТА НА МАКСИМЪ НЕНОВЪ.
11. VI. 1903 г. ПРАЗДНУВА СЕ НА 14 — СВ. ДУХЪ

„Дафино вино червено,
Момчето ти е застарело

Призри, четата пристигна на в.
Четата

Но, жесотвите съ

Но, жертвите сж голѣми презъ време на шестнадесетъ часовъ бой. Четиридесетъ и две пушки изстреляли 11,000 патрона, 29 рѣчни бомби, 2 кгр. динамитъ, съ нуждитѣ запалителни и др. приспособления, 20 револвера, разни системи съ по 50—100 патрона и нѣколко ками. Пушките безъ щикове, изключая 2 манлихерови, които сж били съ ножове.

На тоя день Дебранката забрадена съ черна дарпа и изправена предъ кжщното кандило, шепне молитва предъ Бога и спомена нанизъ отъ осемнадесетъ левентъ юнака, паднали на в. „Чавкитѣ“: Максимъ, Димитъръ, Никола, Марко, Деянъ, Добе и тѣхнитѣ другари, дали живота си предъ олтара за свободата на своята Родина. Деньтъ 11 юний се провали и си отиде, но следа грозна остави, за да се помни и съ пѣсенъ запечати:

„Дата славна и печална,
Единадесети юний,
Ще те слави и проклина,
Нашия поробенъ край“.

Въ възстанието въ 1895 година по тия чукари падна *сливенското чедо* Капитанъ Мутафовъ.

Единъ бѣ лостѣтъ, който движеше тѣхния мощенъ духъ, копнежътъ за свобода. Тая дума свобода, която, толкова години лелѣе душитъ и сърдцата на първичнитѣ апостоли, която чрезъ младото привлѣче старото, чрезъ мжжѣтъ жената и по този начинъ завладѣ цѣлъ единъ народъ, познаващъ я само въ пѣснитѣ и преданията.

И днесъ, следъ 40 години, трагично преживени, тоя народъ, безъ да загуби нѣщо отъ своя духъ и народностенъ подемъ, щасливъ е да дочака да се сбждне неговото историческо право:

Дебрани, искате ли да знаете,
Историята цѣла на тая дружина,
И подвигътъ на тия що паднаха
тука,
Запомнето добре, другъ пжтъ ще
ви кажа:

А сега, поклонъ предъ паметъта
на тия доблестни синове отъ нашия
край.

Полков. о. з. Ст. Стаматовъ